YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

21 päivänä kesäkuuta 2001 *

Asiassa C-30/99,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään R. Wainwright ja M. Shotter, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Irlanti, asiamiehenään M. A. Buckley, avustajanaan A. M. Collins, BL, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukee

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään R. Magrill, avustajanaan barrister M. Hoskins, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että

Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) mukaisia velvoitteitaan, kun se on

— kieltänyt muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettujen ja markkinoille saatettujen ja alkuperämaansa pitoisuuskuvauksen ja -merkinnän mukaisten mutta Irlannin pitoisuussäännöksiä vastaamattomien jalometalleista (kullasta, hopeasta tai platinasta) valmistettujen tuotteiden myynnin Irlannissa, tai vaatinut, että tällaisissa maahan tuoduissa tuotteissa olevat tarkastusleimat on korvattava vastaavilla Irlannin alempaa virallista pitoisuutta osoittavilla leimoilla,

— edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometalleista (kullasta, hopeasta tai platinasta) valmistetuissa tuotteissa on oltava nimileima, joka ilmaisee niiden valmistajan, käsityöläisen tai myyjän ja joka on sen Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen rekisteröimä, joka nimeää virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) varustamaan kyseiset tuotteet virallisella tarkastusleimalla, vaikka näissä tuotteissa jo on alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukainen nimileima,

— edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometalleista (kullasta, hopeasta tai platinasta) valmistetuissa tuotteissa, jotka on tuossa toisessa jäsenvaltiossa varustettu riippumattoman elimen tarkastusleimalla, jossa on kuluttajien tarvitsemat tiedot, on oltava Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen nimeämän virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) virallinen tarkastusleima, ja

— suhtautunut eri tavoin Irlannissa valmistettujen tuotteiden virallisiin tarkastusleimoihin ja muista jäsenvaltioista tuotujen tuotteiden vastaaviin leimoihin,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, D. A. O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari) ja C. W. A. Timmermans,

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 7.12.2000 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.2.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.2.1999 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) mukaisia velvoitteitaan, kun se on

— kieltänyt muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettujen ja markkinoille saatettujen ja alkuperämaansa pitoisuuskuvauksen ja -merkinnän mukaisten mutta Irlannin pitoisuussäännöksiä vastaamattomien jalometalleista (kullasta, hopeasta tai platinasta) valmistettujen tuotteiden myynnin Irlannissa, tai vaatinut, että tällaisissa maahan tuoduissa tuotteissa olevat tarkastusleimat on korvattava vastaavilla Irlannin alempaa virallista pitoisuutta osoittavilla leimoilla,

— edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometalleista (kullasta, hopeasta tai platinasta) valmistetuissa tuotteissa on oltava nimileima, joka ilmaisee niiden valmistajan, käsityöläisen tai myyjän ja joka on sen Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen rekisteröimä, joka nimeää virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) varustamaan kyseiset tuotteet virallisella tarkastusleimalla, vaikka näissä tuotteissa jo on alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukainen nimileima,

— edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometalleista (kullasta, hopeasta tai platinasta) valmistetuissa tuotteissa, jotka on tuossa toisessa jäsenvaltiossa varustettu riippumattoman elimen tarkastusleimalla, jossa on kuluttajien tarvitsemat tiedot, on oltava Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen nimeämän virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) virallinen tarkastusleima, ja

— suhtautunut eri tavoin Irlannissa valmistettujen tuotteiden virallisiin tarkastusleimoihin ja muista jäsenvaltioista tuotujen tuotteiden vastaaviin leimoihin.

2 Yhteisöjen tuomioistuimen puheenjohtaja hyväksyi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan väliintulijaksi tukemaan Irlannin vaatimuksia 6.9.1999 antamallaan määräyksellä.

Kansallinen lainsäädäntö

3 Jalometallista valmistettuihin tuotteisiin sovelletaan Irlannissa säännöksiä, jotka sisältyvät vuoden 1981 Hallmarking Actiin (laki tarkastusleimoista; jäljempänä laki), vuoden 1983 Hallmarking (Approved Hallmarks) Regulationsiin (asetus virallisista tarkastusleimoista), vuoden 1990 Hallmarking (Approved Hallmarks) (Amendment) Regulationsiin (muutettu asetus virallisista tarkastusleimoista), vuoden 1983 Hallmarking (Irish Standards of Fineness) Regulationsiin (asetus jalometallien pitoisuuksista) ja vuoden 1990 Hallmarking (Irish Standards of Fineness) (Amendment) Regulationsiin (muutettu asetus jalometallien pitoisuuksista).

4 Vuoden 1983 Hallmarking (Irish Standards of Fineness) Regulationsissa ja vuoden 1990 Hallmarking (Irish Standards of Fineness) (Amendment) Regulationsissa luetellaan jalometalleista valmistettujen tuotteiden ja jalometalleja sisältävien tuotteiden sallitut pitoisuudet. Nämä pitoisuudet täydentävät pitoisuuksia, jotka on mainittu jo Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen 22.12.1637 hyväksymässä peruskirjassa sekä vuoden 1783 Plate Assay Actin (laki jalometallien pitoisuuksien määrittämisestä) 22 §:ssä ja vuoden 1807 Plate Assay (Ireland) Actin (laki jalometallien pitoisuuksien määrittämisestä Irlannissa) 3 §:ssä. Hyväksytyt pitoisuudet ovat kullan osalta 916,6, 833, 750, 585, 417 ja 375 massan tuhannesosaa, jotka vastaavat karaattilukuja 22, 20, 18, 14, 10 ja 9; hopean osalta 925 ja 958,4 massan tuhannesosaa ja platinan osalta 950 massan tuhannesosaa.

5 Jalometallituotteissa on oltava virallinen tarkastusleima. Lain 2 §:ssä virallinen tarkastusleima määritellään seuraavasti:

"a) virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) ennen tai jälkeen lain voimaantulon voimassa olevan lain nojalla lyömä tarkastusleima;

b) Yhdistyneen kuningaskunnan pitoisuudenmäärityslaitoksen (Assay Office) ennen 21.2.1927 lainmukaisesti lyömä tarkastusleima;

c) 'kansainvälinen tarkastusleima' eli lain 3 §:n täytäntöönpanoasetuksessa tarkoitettu tarkastusleima, jonka hallitus tai ministeri on hyväksynyt sellaisen perussopimuksen tai kansainvälisen yleissopimuksen nojalla, jonka osapuoli Irlanti on, joka koskee jalometalleja ja jota virallinen pitoisuudenmäärittäjä (Assay Master) soveltaa tai jota sovelletaan muualla kuin Irlannissa."

6 Vuoden 1983 Hallmarking (Approved Hallmarks) Regulationsin 7 §:n mukaan "kansainvälisellä tarkastusleimalla" tarkoitetaan tarkastusleimaa, josta on ilmoitettu jalometallituotteiden tarkastuksesta ja leimauksesta tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä yleissopimus) mukaisesti, jonka osapuolia Irlanti ja useat muut jäsenvaltiot ovat.

7 Vuoden 1983 Hallmarking (Approved Hallmarks) Regulationsin 5 §:ssä mainitaan kolme tarkastusleimaa, jotka ovat virallisia tarkastusleimoja ja jotka on lyötävä kaikkiin muihin jalometallituotteisiin paitsi maahan tuotuihin tuotteisiin, jotka on jo varustettu kansainvälisillä tarkastusleimoilla. Näitä tarkastusleimoja ovat Dublinin pitoisuudenmäärityslaitoksen (Dublin Assay Office) käyttämä tarkastusleima, joka lyödään Dublinin pitoisuudenmäärityslaitoksessa (Dublin Assay Office) pitoisuuden ilmoittava tarkastusleima (pitoisuusleima), ja merkki tai kirjain, jolla ilmaistaan valmistusvuosi tai tuotteen leimausvuosi ja joka lyödään Dublinin pitoisuudenmäärityslaitoksessa (Dublin Assay Office).

8 Lain 9 §:stä ilmenee, että jalometallituotteisiin, jotka virallinen pitoisuudenmäärittäjä (Assay Master) varustaa virallisella tarkastusleimalla, on lyötävä myös nimileima. Nimileimassa ilmaistu vastuuhenkilö on leimatun tuotteen valmistaja, käsityöläinen tai myyjä. Virallinen pitoisuudenmäärittäjä (Assay Master) ja vastuuhenkilö voivat vaatia, että virallinen pitoisuudenmäärittäjä (Assay Master) lyö nimileiman. Nimileima on rekisteröitävä Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksessä.

9 Lain 3 §:n 2 momentissa säädetään, että asetuksella voidaan säätää, että Irlannissa valmistettujen tuotteiden osalta edellytetään eri leimoja kuin maahan tuotujen tuotteiden osalta.

10 Tällä perusteella vuoden 1983 Hallmarking (Approved Hallmarks) Regulationsin 5 §:ssä erotetaan Dublinin pitoisuudenmäärityslaitoksen (Dublin Assay Office) tarkastusleiman osalta toisistaan Irlannissa valmistetut tuotteet ja tietyt maahan tuodut tuotteet. Eri tarkastusleimoista Irlannissa valmistetuille ja maahan tuoduille tuotteille säädetään myös vuoden 1983 Hallmarking (Approved Hallmarks) Regulationsin 4 §:ssä platinan osalta ja vuoden 1990 Hallmarking (Approved Hallmarks) (Amendment) Regulationsin 4 §:ssä 10 karaatin kullan osalta.

Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

11 Koska komissio arvioi, että Irlannin tarkastusleimoja koskeva lainsäädäntö oli EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan vastainen, se kehotti 28.6.1993 päivätyllä virallisella huomautuksella perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti Irlantia esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa. Irlannin viranomaiset vastasivat tähän viralliseen huomautukseen 13.10.1993 päivätyllä kirjeellä.

12 Koska komissio ei ollut tyytyväinen tähän vastaukseen, se lähetti 11.11.1996 Irlannille perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa. Irlannin viranomaiset kiistivät 3.4.1997 antamassaan vastauksessa sen, että Irlannin voimassa oleva lainsäädäntö rajoittaisi jalometallituotteiden vapaata liikkuvuutta muutoin kuin EY:n perustamissopimuksen 36 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 30 artikla) sallitulla tavalla.

13 Koska komission virkamiesten ja Irlannin viranomaisten välinen yhteydenpito ei johtanut komissiota tyydyttävään tulokseen, komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

Aineellinen kysymys

Jalometallituotteiden pitoisuuksia koskeva lainsäädäntö

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

14 Komissio katsoo, että jalometallien pitoisuuksia koskevat Irlannin oikeussäännöt ovat määrällisiä tuontirajoituksia vaikutuksiltaan vastaavia toimenpiteitä, koska niissä kielletään muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettujen ja markkinoille saatettujen ja alkuperämaansa pitoisuuskuvauksen ja -merkinnän mukaisten mutta Irlannin pitoisuussäännöksiä vastaamattomien jalometallituotteiden myynti Irlannissa.

15 Tällaisia tuotteita ei voida tuoda maahan eikä nimetä Irlannissa kullasta, hopeasta tai platinasta valmistetuiksi tuotteiksi. Koska näitä tuotteita ei voida myydä alkuperäisestä tarkastusleimasta ilmenevällä pitoisuusmerkinnällä varustettuna, tämä tarkastusleima on korvattava Irlannin lähintä alempaa virallista pitoisuutta osoittavalla leimalla.

16 Komissio myöntää, että Irlannin lainsäädäntö edistää tavallaan kuluttajansuojaa ja hyvää kauppatapaa. Se huomauttaa kuitenkin, että tällaiset intressit on taat-

tava kunnioittaen eri jäsenvaltioissa harjoitettavia lojaaleja ja perinteisiä käytäntöjä.

17 Komission mukaan jäsenvaltio ei voi vaatia, että toisesta jäsenvaltiosta tuotuihin tuotteisiin olisi lisättävä uusi tarkastusleima, kun tässä toisessa jäsenvaltiossa edellytettyjen tarkastusleimojen merkinnöistä ilmenevät vastaavat tiedot, jotka tuontivaltion kuluttajat voivat ymmärtää. Komissio katsoo tältä osin, että tarkastusleima, josta ilmenee pitoisuus massan tuhannesosina, antaa kuluttajille vastaavat tiedot. Komission mukaan kuluttajille voidaan tehokkaasti tiedottaa muun kuin irlantilaisen tarkastusleiman sisällöstä etiketillä tai hyllyihin kiinnitettävillä kylteillä.

18 Komissio vahvistaa saaneensa Irlannin viranomaisilta kopion asetusluonnoksesta, jolla muutetaan pitoisuuksia koskevaa Irlannin asetusta ja jolla siihen lisätään pitoisuudet, jotka mainitaan 22.4.1996 päivätyssä ehdotusluonnoksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jalometallituotteita koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (jäljempänä direktiiviehdotusluonnos). Komissio sanoo olevansa valmis pitämään pitoisuuksien rajoittamista yhteisössä yleisimmin käytettäviin pitoisuuksiin suhteellisuusperiaatteen mukaisena toimena. Kyseinen Irlannin asetusluonnos ei ole kuitenkaan vielä tullut voimaan.

19 Irlannin hallitus väittää, että jäsenvaltioilla on oikeus yleisen edun mukaisten tavoitteiden perusteella kieltää maahan tuotujen tuotteiden myynti, vaikka ne noudattavat toisessa jäsenvaltiossa noudatettavia lojaaleja ja perinteisiä käytäntöjä.

20 Irlannin hallitus katsoo tältä osin, että pitoisuusleimalla pyritään varmistamaan tehokas kuluttajansuoja ja edistämään hyvää kauppatapaa. Jos pitoisuusleimaa ei

olisi, kuluttaja voisi helposti erehtyä tuotteen tarkan jalometallipitoisuuden suhteen. Etiketit eivät luonteensa vuoksi tarjoa kuluttajalle samoja takeita kuin leimat, joita ei voida poistaa tai siirtää.

21 Irlannin hallitus katsoo lisäksi, että pitoisuuksien määrän rajoittaminen on suhteellisuusperiaatteen mukainen keino saavuttaa tavoitellut päämäärät, minkä direktiiviehdotusluonnos osoittaa ja minkä komissiokin näyttää kanteessaan myöntävän.

22 Komissio katsoo vastauskirjelmässään, että pitoisuusmerkintään on sovellettava niin kutsuttua "vastavuoroisen tunnustamisen" periaatetta. Kanteessa mainitun jalometallituotteiden etiketöinnin osalta komissio toteaa, ettei sen pidä korvata leimaa vaan täydentää sitä.

23 Komissio toteaa lisäksi, että muissa jäsenvaltioissa tunnustetuissa ja lainmukaisesti lyödyissä leimoissa pitoisuus ilmoitetaan yleensä massan tuhannesosina. Yleissopimuksen mukaan Irlanti on jo tunnustanut leimat, joissa pitoisuus ilmoitetaan yksinomaan massan tuhannesosina eikä karaatteina. Komissio päättelee tämän perusteella, että muut kuin Irlannin järjestelmässä tällä hetkellä tunnustetut pitoisuudet olisi myös hyväksyttävä.

24 Irlannin hallitus väittää vastauskirjelmässään, että vaikka komissio on myöntänyt, että pitoisuuksien määrän rajoittaminen voi olla perusteltua kuluttajansuo-

jaa ja hyvää kauppatapaa koskevien tavoitteiden perusteella, se ei ole osoittanut, miksi tällainen rajoittaminen on suhteellisuusperiaatteen mukaista vain, jos se hyväksyy yhteisössä yleisimmin käytetyt pitoisuudet.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

25 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan määrällisiä tuontirajoituksia vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä ovat kaikki jäsenvaltioiden säädökset, jotka voivat tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa yhteisön sisäistä kauppaa suoraan tai välillisesti (asia 8/74, Dassonville, tuomio 11.7.1974, Kok. 1974, s. 837, 5 kohta; Kok. Ep. II, s. 349).

26 Niin sanotussa Cassis de Dijon -tapauksessa annetun tuomion (asia 120/78, Rewe-Zentral, tuomio 20.2.1979, Kok. 1979, s. 649) mukaisesti on todettava, että 30 artiklan mukaan kiellettyinä vaikutukseltaan vastaavina toimenpiteinä on pidettävä tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoituksia, jotka aiheutuvat siitä, että toisista jäsenvaltioista tuotavien ja niissä laillisesti valmistettavien ja kaupan pidettävien tavaroiden on täytettävä toisen jäsenvaltion lainsäädännössä asetetut edellytykset (jotka koskevat esimerkiksi tavaroiden nimitystä, muotoa, kokoa, painoa, koostumusta, ulkoasua, merkintöjä tai pakkausta), ja tällaiset toimenpiteet ovat kiellettyjä, vaikka niitä sovelletaan erotuksetta kaikkiin tavaroihin, jos nämä toimenpiteet eivät ole perusteltuja sellaisen yleistä etua koskevan tavoitteen vuoksi, jolle on annettava etusija tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen nähden (asia C-293/93, Houtwipper, tuomio 15.9.1994, Kok. 1994, s. I-4249, 11 kohta).

27 Yhteisöjen tuomioistuin on oikeuskäytännössään katsonut, että jalometallituotteita koskeva kansallinen lainsäädäntö vaikeuttaa tuontia ja nostaa sen

kustannuksia, kun siinä edellytetään, että muista jäsenvaltioista tuodut tuotteet, jotka on saatettu niissä laillisesti markkinoille ja leimattu kyseisten valtioiden lainsäädännön mukaisesti, on leimattava uudelleen tuontivaltiossa (em. asia Houtwipper, 13 kohta).

28 Tilanne on tämä jalometallituotteiden pitoisuuksia koskevan Irlannin lainsäädännön osalta. Tuotteet, jotka eivät ole tämän lainsäädännön mukaisia, voidaan tuoda maahan ja saattaa markkinoille Irlannissa vasta, kun ne on varustettu uudelleen leimalla, jossa ilmoitetaan kansallisen lainsäädännön mukainen alempi pitoisuus.

29 Sen mahdollisuuden osalta, että Irlannin lainsäädännön rajoittavat vaikutukset voisivat olla perusteltuja, on totta, että maahantuojan velvollisuus varustaa jalometallituotteet pitoisuuden ilmaisevalla leimalla on periaatteessa omiaan varmistamaan tehokasta kuluttajansuojaa ja edistämään hyvää kauppatapaa (em. asia Houtwipper, 14 kohta).

30 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin asiassa 220/81, Robertson ym., 22.6.1982 antamassaan tuomiossa (Kok. 1982, s. 2349, 12 kohta) todennut, että jäsenvaltio ei voi vaatia, että toisesta jäsenvaltiosta maahan tuodut tuotteet, jotka on saatettu siinä laillisesti markkinoille ja jotka on leimattu kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti, on leimattava uudelleen, jos alkuperäisestä tarkastusleimasta, olipa se millainen tahansa, ilmenevät tiedot vastaavat tuontivaltiossa edellytettyjä tietoja ja jos tuontivaltion kuluttajat voivat ymmärtää ne.

31 Tältä osin on todettava, että Irlannin lainsäädännössä säädetään, että jalometallituotteiden pitoisuudet on ilmoitettava massan tuhannesosina.

32 Sen selvittämiseksi, antaako sellaisen pitoisuuden ilmoittaminen massan tuhannesosina, jota ei ole mainittu kyseisessä lainsäädännössä, kuluttajille vastaavat ja ymmärrettävät tiedot, on otettava huomioon valistuneen, kohtuullisen tarkkaavaisen ja huolellisen keskivertokuluttajan oletetut odotukset, kuten yhteisöjen tuomioistuin on useaan otteeseen tehnyt sen ratkaisemiseksi, ovatko kyseessä olleet nimitykset, tavaramerkit tai mainokset perustamissopimuksen määräysten tai johdetun oikeuden säännösten valossa omiaan johtamaan ostajaa harhaan vai eivät (ks. esim. asia C-210/96, Gut Springenheide ja Tusky, tuomio 16.7.1998, Kok. 1997, s. I-4657, 31 kohta).

33 Tältä osin on todettava, että kuluttaja, joka tuntee jalometalliesineiden pitoisuuden ilmoittamista koskevan Irlannin järjestelmän, saa vastaavat ja ymmärrettävät tiedot toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevaan jalometallituotteeseen lyödystä tarkastusleimasta, jossa pitoisuus ilmoitetaan massan tuhannesosina.

34 Näin ollen ei ole tarpeen tutkia, missä määrin tällaisen tarkastusleiman sisältämien tietojen mahdollista epäselvyyttä voitaisiin kompensoida etiketöinnillä ja asettamalla hyllyihin kylttejä.

35 Ei ole myöskään tarpeen tutkia sitä, onko Irlannin sallittava kaikkien jalometalliesineiden pitoisuuksien ilmoittaminen massan tuhannesosina vai voiko se sallia vain yhteisössä yleisimmin käytetyt pitoisuudet. On kiistatonta, että komissio moittii Irlantia ainoastaan siitä, ettei se ole hyväksynyt yhteisössä yleisimmin käytettyjä pitoisuuksia, ja että Irlannin lainsäädännössä, joka on voimassa perustellussa lausunnossa asetettuun määräaikaan asti, ei sallita edes näiden pitoisuuksien käyttämistä.

36 Tämän vuoksi väite, joka koskee jalometalliesineiden pitoisuuksiin liittyvää Irlannin lainsäädäntöä, on perusteltu.

Nimileimaa koskeva lainsäädäntö

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

37 Lain 9 §:ssä edellytetyn nimileiman osalta komissio väittää, että järjestelmä, jonka mukaan muussa jäsenvaltiossa valmistetun jalometallituotteen valmistajan, käsityöläisen tai myyjän on rekisteröitävä Irlannissa omalla nimellään nimileima, on omiaan rajoittamaan muista jäsenvaltioista peräisin olevien tällaisten tuotteiden tuontia Irlantiin. Maahantuojien olisi joko sovittava asiasta sellaisen maahantuojan kanssa, jolla on jo Irlannissa rekisteröity nimileima, mikä edellyttäisi sellaisten tuotteiden uudelleenleimaamista, joissa on muussa jäsenvaltiossa rekisteröity nimileima, tai hoidettava itse muodollisuudet oman nimileimansa rekisteröimiseksi Irlannissa.

38 Yhteisöjen tuomioistuin on lukuisissa tuomioissaan katsonut, että velvollisuus pitää tuontijäsenvaltiossa edustajaa on määrällisiä tuontirajoituksia vaikutukseltaan vastaava toimenpide ja rikkoo EY:n perustamissopimuksen 30 artiklaa (asia 155/82, komissio v. Belgia, tuomio 2.3.1983, Kok. 1983, s. 531 ja asia 247/81, komissio v. Saksa, tuomio 28.2.1984, Kok. 1984, s. 1111).

39 Komission mukaan yleisen edun mukainen tavoite tunnistaa jalometallituotteesta vastaava henkilö voi periaatteessa vaarantua, jos tuotteessa on muun jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti lyöty nimileima. Sen mukaan lisämuodollisuuksia voidaan vaatia valvontajärjestelmän tehokkuuden turvaamiseksi ainoastaan

poikkeuksellisesti, jos sekaantumisvaara on olemassa. Tällaisten lisämuodollisuuksien systemaattinen vaatiminen ei sen sijaan ole perusteltua.

40 Irlannin hallitus väittää tältä osin, ettei se vaadi, että leimassa ilmoitetulla vastuuhenkilöllä olisi oltava Irlannin kansallisuus, että sen olisi asuttava Irlannissa, että sen olisi nimettävä edustaja Irlannissa tai että sillä olisi oltava sivuliike Irlannissa. Käytännössä kaikki henkilöt voivat rekisteröidä nimileiman. Nimileimaa ei myöskään tarvitse lyödä Irlannissa. Lisäksi pitoisuudenmäärityslaitos (Assay Office), joka lyö pitoisuusleiman, lisää myös nimileiman ilman lisäkustannuksia.

41 Irlannin hallitus katsoo lisäksi, että irlantilaista nimileimaa koskeva vaatimus on yhteisön oikeuden mukainen, koska sitä sovelletaan ainoastaan jalometallituotteisiin, joihin ei ole lyöty sellaista leimaa, joka antaa vastaavat takeet kuin vastaavanlainen irlantilainen leima. Tämä vastaavuus on hyväksytty niistä jäsenvaltioista tuotujen tuotteiden osalta, jotka ovat yleissopimuksen osapuolia.

42 Irlanti toteaa myös ilmoittaneensa komissiolle, että se on valmis hyväksymään jalometallituotteet, joissa on muussa jäsenvaltiossa lyöty nimileima, jos kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan tämän tuotteen markkinoille saattaminen ja jos tämä jäsenvaltio osoittaa rekisteröineensä nimileiman. Komissio ei Irlannin hallituksen mukaan ole kuitenkaan osoittanut muista jäsenvaltioista peräisin oleviin jalometallituotteisiin lyötyjen nimileimojen vastaavuutta.

43 Tältä osin Irlannin hallitus väittää komission hyväksyvän yhtäältä sen, että Irlannin viranomaiset vaativat todisteita siitä, että kyseessä oleva nimileima on todella rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa, ja toisaalta sen, että ne vaativat lisämuodollisuuksia säilyttääkseen valvontajärjestelmänsä tehokkuuden. Komissio vaikuttaa näin ollen myöntävän, että jäsenvaltion voi olla tarpeellista ylläpitää jalometallituotteiden nimileimoja koskeva etukäteisvalvontajärjestelmä. Irlannin hallitus uskoo, että komission ehdottama järjestelmä ei rajoita tavaroiden vapaata liikkuvuutta yhtään sen vähemmän kuin Irlannin nykyään soveltama nimileimajärjestelmä.

44 Komissio toteaa tältä osin, että Irlannin asettama velvollisuus, jonka mukaan tuotteet on varustettava virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) rekisteröimällä nimileimalla, ei koske maahan tuotuja jalometallituotteita, joissa on lain 2 §:ssä tarkoitettu kansainvälinen tarkastusleima. Komissio päättelee tästä, että pitäisi olla riittävää, että nimileima täyttää asiaa koskevat edellytykset, jotka on asetettu yleissopimuksessa, jossa määrätään seuraavaa: "[nimileimasta] * tulee käydä ilmi vastuunalaisen tekijän nimi, nimen lyhennys tai tunnusmerkki. Leimaus tulee olla rekisteröity sopimusvaltion virallisessa rekisterissä tai sen valtuutetun tarkastuslaitoksen virallisessa rekisterissä, jonka alueella kyseessä oleva tuote on tarkastettu." Virallisia nimileimarekistereitä on myös muissa kuin yleissopimuksen osapuolina olevissa jäsenvaltioissa. Sekaantumisvaaraa ei yleensä pitäisi olla, koska nimileimaa voidaan tarkastella yhdessä muiden tarkastusleimojen kanssa. Komissio katsoo lisäksi, että pitäisi olla mahdollista perustaa tietojenvaihtoverkosto, jonka avulla voitaisiin tarkistaa nopeasti, että leima on rekisteröity, ja saada selville vastuuhenkilö.

45 Irlannin hallitus kiistää komission väitteet siltä osin kuin niissä esitetään, että sellaisten jäsenvaltioiden viralliset nimileimarekisterit, jotka eivät ole yleissopimuksen osapuolia, vastaavat sopimusosapuolina olevissa jäsenvaltioissa pidettäviä rekistereitä. Irlannin hallitus väittää, että koska tarkastusleimat eivät

* Yleissopimuksessa käytetyn termin vastuuleima sijasta on käytetty termiä nimileima.

täysin vastaa toisiaan, mitä pitäisi arvioida ottamalla huomioon niiden kaikki ominaispiirteet, Irlannin ei tarvitse soveltaa yleissopimuksen määräyksiä sellaisissa jäsenvaltioissa rekisteröityihin nimileimoihin, jotka eivät ole yleissopimuksen osapuolia. Se toteaa lisäksi, ettei komissio ole toteuttanut mitään toimenpiteitä perustaakseen tietojenvaihtoverkoston virallisten rekisterien pitäjien välillä eikä direktiiviehdotusluonnoksessa ole lainkaan tämänsuuntaisia ehdotuksia.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

46 On todettava, että nimileimoja koskeva Irlannin lainsäädäntö on määrällisiä tuontirajoituksia vaikutuksiltaan vastaava toimenpide, koska sen mukaan toisessa jäsenvaltiossa laillisesti markkinoille saatetun tuotteen saattaminen Irlannin markkinoille edellyttää joko sen leimaamista uudelleen tai lisämuodollisuuksien täyttämistä, mikä tarkoittaa nimileiman rekisteröimistä Irlannissa.

47 Tältä osin merkitystä ei ole sillä, että tällaiset muodollisuudet, jotka liittyvät erityisesti maahantuontiin, ovat Irlannin hallituksen mukaan melko yksinkertaisia ja edullisia toteuttaa.

48 Jotta voidaan todeta, että kyseessä oleva lainsäädäntö voi rajoittaa yhteisön sisäistä kauppaa, ei ole tarpeen myöskään näyttää toteen, että Irlanti on tosi-

asiassa kieltäytynyt hyväksymästä toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityä nimileimaa.

49 Tällaisen lainsäädännön mahdollisen perusteltavuuden osalta yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että valmistajalle tai maahantuojalle asetettu velvollisuus lyödä jalometallituotteisiin leima, josta ilmenee tuotteen valmistaja, on periaatteessa omiaan varmistamaan tehokasta kuluttajansuojaa ja edistämään reiluja kauppatapoja (em. asia Robertson ym., 11 kohta).

50 Irlannissa rekisteröityä nimileimaa koskevaa vaatimusta voidaan kuitenkin perustella tällaisilla seikoilla ainoastaan, jos muista jäsenvaltioista peräisin olevia jalometallituotteita ei ole vielä varustettu leimoilla, joilla voidaan saavuttaa sama päämäärä eli tässä tapauksessa saada selville vastuuhenkilö.

51 Komissio on väittänyt tältä osin perustellusti, että jalometallituotteesta vastaavan henkilön tunnistaminen on periaatteessa mahdollista, jos tässä tuotteessa on toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti lyöty nimileima.

52 Ensinnäkin sekaantumisvaara, joka ei vaikuta kovin suurelta sen valossa, että nimileimaa ei ole tarkastettava erikseen vaan yhdessä muiden leimojen

kanssa, ei riitä perusteeksi yleiselle velvoitteelle rekisteröidä nimileima Irlannissa.

53 Se, että Irlanti on jo yleissopimuksen yhteydessä hyväksynyt muissa sopimuksen osapuolina olevissa jäsenvaltioissa rekisteröityjen nimileimojen vastaavuuden, osoittaa Irlanninkin katsovan, että rekisteröinti Irlannissa ei ole välttämätöntä.

54 Lisäksi koska Irlannin lainsäädännössä, joka on voimassa perustellussa lausunnossa asetettuun määräaikaan asti, suljetaan kokonaan pois mahdollisuus hyväksyä sellaisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyn nimileiman vastaavuus, joka ei ole yleissopimuksen osapuoli, tämä lainsäädäntö on joka tapauksessa tiukempi kuin mikä on välttämätöntä halutun tavoitteen saavuttamiseksi.

55 Lopuksi on hylättävä Irlannin väite, jonka mukaan jäsenvaltioiden väliseen tietojenvaihtoon perustuva valvontajärjestelmä rajoittaa tavaroiden vapaata liikkuvuutta yhtä paljon kuin vaatimus nimileiman rekisteröimisestä Irlannissa. Tällainen valvontajärjestelmä perustuu nimittäin sille periaatteelle, että jäsenvaltiossa lyödyllä nimileimalla varustettujen jalometallituotteiden on voitava liikkua vapaasti yhteisössä, kun taas systemaattinen vaatimus leiman rekisteröimisestä Irlannissa rajoittaa etukäteen vapaata liikkuvuutta.

56 Näillä perusteilla myös väite, joka koskee nimileimaan liittyvää Irlannin lainsäädäntöä, on perusteltu.

Virallista tarkastusleimaa koskeva lainsäädäntö

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

57 Komissio huomauttaa, että laissa säädetään, että jalometallituotteet on varustettava virallisella tarkastusleimalla, joka on joko virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) Irlannin lainsäädännön muotovaatimusten mukaisesti lyömä leima tai kansainvälinen tarkastusleima, ja väittää, että tällainen velvoite rikkoo EY:n perustamissopimuksen 30 artiklaa, koska sillä kielletään sellaisten maahan tuotujen jalometallituotteiden markkinoille saattaminen, jotka on varustettu riippumattoman elimen tarkastusleimalla, jossa on Irlannin vaatimien leimojen sisältämiä tietoja vastaavat tiedot, jotka Irlannin kuluttajat voivat ymmärtää.

58 Komissio toteaa tältä osin aloittaneensa erillisen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn, joka koskee sitä, voidaanko valmistajan tai sen tutkimuslaitoksen lyömän leiman katsoa antavan riittävät riippumattomuuden takeet.

59 Irlannin hallitus myöntää, että jäsenvaltion on tunnustettava muista jäsenvaltioista tuotuihin tuotteisiin lyödyt vastaavat leimat. Tämän vastaavuuden on kuitenkin ulotuttava sekä leiman sisältöön että selvyyteen ja pitoisuuksien tarkastamisen luotettavuuteen.

60 Irlannin hallituksen mukaan komission on osoitettava, että jalometallituotteisiin tietyissä jäsenvaltioissa lyötävät leimat ovat todellakin vastaavia kuin leimat,

joita Irlannin lainsäädäntö vaatii tällaisten tuotteiden saattamiseksi markkinoille. Irlannin hallituksen mukaan komissio ei kuitenkaan ole osoittanut tätä.

61 Komissio toteaa vastauskirjelmässään tältä osin, että sen väite koskee sitä, että Irlannin lainsäädännössä suljetaan kokonaan pois mahdollisuus tunnustaa muissa jäsenvaltioissa lyödyt tarkastusleimat. Mitkään lisätodisteet eivät ole tarpeen EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan rikkomisen osoittamiseksi. Komissio huomauttaa lisäksi että EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan soveltaminen ulottuu kyseessä olevan lainsäädännön mahdollisiin vaikutuksiin.

62 Irlannin hallitus kiistää komission tämän väitteen. Sen mukaan Irlannin lainsäädännön asiaa koskevissa säännöksissä todetaan päinvastoin, ettei Irlanti ole koskaan kieltäytynyt tunnustamasta vastaavia tarkastusleimoja, jotka on lyönyt jäsenvaltio, joka ei ole yleissopimuksen osapuolena. Tämän osoittavat muutokset, jotka Irlanti aikoo tehdä vuoden 1983 Hallmarking (Approved Hallmarks) Regulationsiin, jotta tällainen tunnustaminen mainittaisiin niissä nimenomaisesti. Nämä lainsäädännön muutokset olisi tehtävä lain puitteissa, johon ei tehdä muutoksia, mikä Irlannin hallituksen mukaan osoittaa sen olevan yhteisön oikeuden mukainen. Tästä seuraa, että komission olisi pitänyt osoittaa, että se, että Irlannin lainsäädäntö ei sisällä vastaavaa tunnustamista koskevaa nimenomaista säännöstä, rajoittaa jalometallituotteiden kauppaa yhteisössä.

63 Sen vuoksi, että komissio on eri menettelyssä riitauttanut sen, ettei Irlanti ole katsonut valmistajan laadunvalvontamenettelyn yhteydessä lyömän tarkastusleiman olevan vastaava leima, on Irlannin tasavallan mukaan harkittava, onko käsiteltävänä oleva kanne hylättävä prosessuaalisista syistä, koska yhteisöjen

tuomioistuimen tuomio ei voi perustua väitteisiin, joita ei ole esitetty perustellussa lausunnossa.

64 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus väittää, ettei edes riippumattoman elimen satunnaisesti toteuttama valvonta voi tarjota läheskään samoja takeita kuin järjestelmä, jossa tällainen elin toteuttaa tosiasiassa valvonnan ja leimaamisen. Siltä osin kuin käsiteltävänä oleva väite on ymmärrettävä siten, että sillä halutaan todeta, että valmistajan itsensä tai sen tutkimuskeskuksen lyömän tarkastusleiman on katsottava vastaavan riippumattoman elimen lyömää tarkastusleimaa, väite on Yhdistyneen kuningaskunnan mielestä hylättävä.

65 Komissio toteaa Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen väliintulokirjelmää koskevissa huomautuksissaan, ettei se vaadi käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuinta lausumaan siitä, onko valmistajan tuotteen laadunvalvontamenettelyn yhteydessä lyömän tarkastusleiman katsottava antavan riittävät riippumattomuuden takeet, jotta sen voitaisiin katsoa vastaavan riippumattoman elimen lyömää tarkastusleimaa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

66 Aluksi on todettava, että komission selvityksestä ilmenee, että käsiteltävänä oleva kanne ei koske kysymystä siitä, antaako valmistajan tai sen tutkimuskeskuksen lyömä tarkastusleima riittävät riippumattomuuden takeet, jotta sen voitaisiin katsoa vastaavan riippumattoman elimen lyömää tarkastusleimaa. Tästä seuraa,

että Irlannin hallituksen ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen tältä osin esittämillä huomautuksilla ei ole kohdetta.

67 Toiseksi on todettava, että virallista tarkastusleimaa koskeva vaatimus yleisesti ottaen on määrällisiä tuontirajoituksia vaikutuksiltaan vastaava toimenpide.

68 Toisin kuin Irlannin hallitus väittää, komissiolla ei ole velvollisuutta osoittaa tältä osin, että muissa jäsenvaltioissa lyödyt tarkastusleimat todella vastaavat Irlannin lainsäädännössä tarkoitettuja tarkastusleimoja. Irlannin lainsäädännössä, joka on voimassa perustellussa lausunnossa asetettuun määräaikaan asti, suljetaan kokonaan pois mahdollisuus tunnustaa sellaisissa muissa jäsenvaltioissa lyödyt tarkastusleimat, jotka eivät ole yleissopimuksen osapuolia, minkä Irlannin hallituksen edustaja joutui suullisessa käsittelyssä myöntämään. Tällaisella poissulkemisella on ainakin mahdollisia vaikutuksia yhteisön sisäiseen kauppaan.

69 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on edellä mainitussa asiassa Robertson antamansa tuomion 12 kohdassa ja edellä mainitussa asiassa Houtwipper antamansa tuomion 15 kohdassa katsonut, kansallisen lainsäädännön mukaista tarkastusleimaa koskeva vaatimus ei ole perusteltu, jos riippumattoman elimen toisessa jäsenvaltiossa lyömässä tarkastusleimassa ilmoitetut tiedot vastaavat tuontijäsenvaltiossa vaadittavia tietoja ja jos tuontivaltion kuluttajat voivat ne ymmärtää.

70 Koska Irlannin lainsäädännössä, joka on voimassa perustellussa lausunnossa asetettuun määräaikaan asti, tunnustetaan ainoastaan sellaisten jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti lyödyt tarkastusleimat, jotka ovat yleissopimuksen

osapuolia, ja koska siinä suljetaan järjestelmällisesti pois tällaisen tunnustamisen mahdollisuus muissa jäsenvaltioissa leimattujen jalometallituotteiden osalta, kyseinen lainsäädäntö ei voi olla perusteltu.

71 Näin ollen väite, joka koskee virallisesta tarkastusleimasta annettua Irlannin lainsäädäntöä, on myös perusteltu.

Tarkastusleimoja koskevat syrjivät säännökset

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

72 Komissio väittää, että tämän tuomion 8 ja 9 kohdassa mainitulla lainsäädännöllä pidetään yllä Irlannissa valmistettuihin tuotteisiin lyötyjen virallisten tarkastusleimojen ja maahan tuotuihin tuotteisiin lyötyjen vastaavien leimojen välistä erottelua. Tällainen erottelu on tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien perustamissopimuksen määräysten vastainen.

73 Irlannin hallitus vahvistaa aikomuksensa muuttaa Irlannin lainsäädäntöä siten, ettei jalometallituotteisiin ole enää tarpeen lyödä tarkastusleimaa, joka vaihtelee tuotteiden alkuperän mukaan.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

74 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vaatimus, jonka mukaan tiettyihin jalometallituotteisiin on lyötävä erilaisia tarkastusleimoja sen mukaan, onko ne valmistettu kotimaassa vai maahan tuotu, on määrällisiä tuontirajoituksia vaikutuksiltaan vastaava toimenpide, joka ei tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien perustamissopimuksen määräysten nojalla voi olla perusteltu.

75 Väite, joka koskee tarkastusleimoista annetun Irlannin lainsäädännön syrjiviä säännöksiä, on näin ollen myös perusteltu.

76 Edellä esitetyillä perusteilla on todettava, että

Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) mukaisia velvoitteitaan, kun se on

— kieltänyt muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettujen ja markkinoille saatettujen ja alkuperämaansa pitoisuuskuvauksen ja -merkinnän mukaisten mutta Irlannin pitoisuussäännöksiä vastaamattomien jalometalleista (kullasta, hopeasta tai platinasta) valmistettujen tuotteiden myynnin Irlannissa, tai vaatinut, että tällaisissa maahan tuoduissa tuotteissa olevat tarkastusleimat on korvattava vastaavilla Irlannin alempaa virallista pitoisuutta osoittavilla leimoilla,

— edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometallituotteissa on oltava nimileima, joka ilmaisee niiden valmistajan, käsityöläisen tai myyjän ja joka on sen Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen rekisteröimä, joka nimeää virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) varustamaan kyseiset tuotteet virallisella tarkastusleimalla, vaikka näissä tuotteissa jo on alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukainen nimileima,

— edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometallituotteissa, jotka on tuossa toisessa jäsenvaltiossa varustettu riippumattoman elimen tarkastusleimalla, jossa on kuluttajien tarvitsemat tiedot, on oltava Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen nimeämän virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) virallinen tarkastusleima, ja

— suhtautunut eri tavoin Irlannissa valmistettujen jalometallituotteiden virallisiin tarkastusleimoihin ja muista jäsenvaltioista tuotujen jalometallituotteiden vastaaviin leimoihin.

Oikeudenkäyntikulut

77 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Irlanti on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Väliintulijana esiintynyt Yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 69 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) mukaisia velvoitteitaan, kun se on**

— **kieltänyt muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettujen ja markkinoille saatettujen ja alkuperämaansa pitoisuuskuvauksen ja -merkinnän mukaisten mutta Irlannin pitoisuussäännöksiä vastaamattomien jalometalleista (kullasta, hopeasta tai platinasta) valmistettujen tuotteiden myynnin Irlannissa, tai vaatinut, että tällaisissa maahan tuoduissa tuot-**

teissa olevat tarkastusleimat on korvattava vastaavilla Irlannin alempaa virallista pitoisuutta osoittavilla leimoilla,

— edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometallituotteissa on oltava nimileima, joka ilmaisee niiden valmistajan, käsityöläisen tai myyjän ja joka on sen Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen rekisteröimä, joka nimeää virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) varustamaan kyseiset tuotteet virallisella tarkastusleimalla, vaikka näissä tuotteissa jo on alkuperäjäsenvaltion lainsäädännön mukainen nimileima,

— edellyttänyt, että toisesta jäsenvaltiosta tuoduissa, Irlannissa myytävissä jalometallituotteissa, jotka on tuossa toisessa jäsenvaltiossa varustettu riippumattoman elimen tarkastusleimalla, jossa on kuluttajien tarvitsemat tiedot, on oltava Dublinin kaupungin kultaseppäyhdistyksen nimeämän virallisen pitoisuudenmäärittäjän (Assay Master) virallinen tarkastusleima, ja

— suhtautunut eri tavoin Irlannissa valmistettujen jalometallituotteiden virallisiin tarkastusleimoihin ja muista jäsenvaltioista tuotujen jalometallituotteiden vastaaviin leimoihin.

2) Irlanti velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vasta omista oikeudenkäyntikuluistaan.

La Pergola Wathelet Edward

Jann Timmermans

Julistettiin Luxemburgissa 21 päivänä kesäkuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

A. La Pergola

viidennen jaoston puheenjohtaja